

De mistletoe op wenskaartjes

We kennen allemaal wel de gewoonte om met Kerstmis in de hal van het huis een maretak of mistletoe op te hangen. De traditie wil dat mensen die elkaar daar ontmoeten, elkaar een vreugdevolle zoen geven. Elders kwam de mistletoe op de plaats waar gedanst werd. Koppeltjes die elkaar daar tegen het lijf liepen, moesten zich verrast voordoen en in elkaars armen vallen. Wij gingen op zoek naar wenskaarten waarop de magische plant te zien is.

Verwonderlijk was dat we er tientallen vonden met hulst erop, maar slechts — en dan nog met veel moeite — een tweetal waarop de maretak prijkt. Aanvankelijk vermoedden we dat de verklaring lag in het kleurverschil tussen beide. De felle groene blaadjes en rode vruchten van de hulst bieden een veel rijker kleurenpalet dan de de witte vruchtjes van de mistletoe. In een Engels boek over illustraties met planten en vruchten ontdekten we een andere reden. Volgens dat boek was het de kerk die huiverachtig stond tegenover de maretak, omdat het geen heilige plant was. In de oudheid tooiden Keltische priesters en priesteressen zich met maretakken. Het opkomende christendom beschouwde deze druïden als

heidenen en bande alles wat aan hen herinnerde uit het maatschappelijke leven.

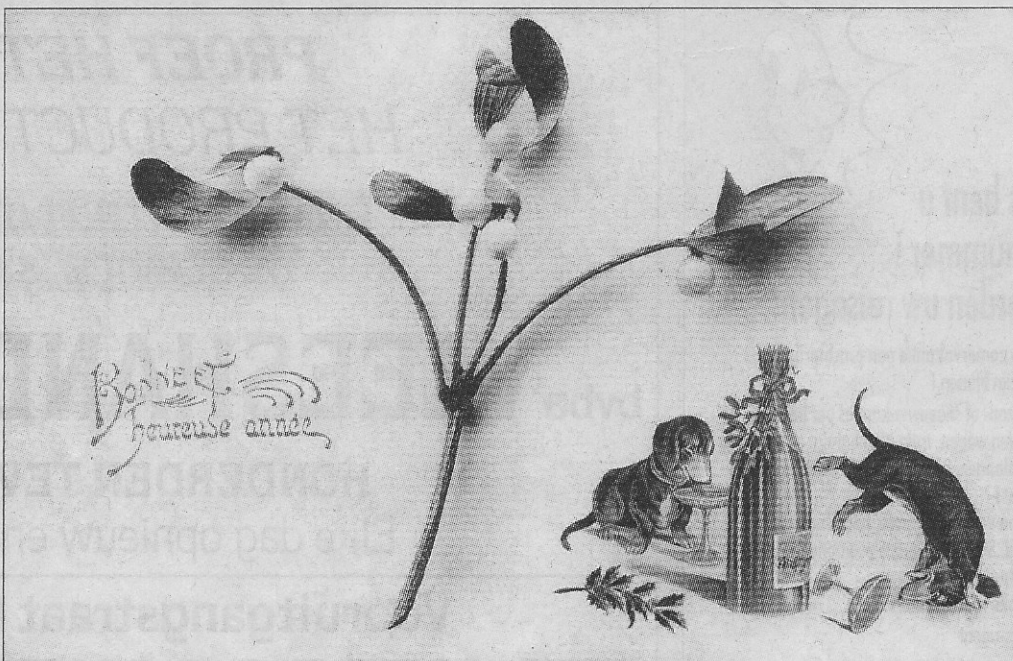
Parasiet

De maretak is een woekerplant, die zich als een soort parasiet vasthecht aan bomen. Vooral populieren zijn de uitverkoren slachtoffers. De magische takken worden steeds groter, klimmen tot hoog in de stam en zuigen het vocht uit de boom, die uiteindelijk afsterft. Wie bijvoorbeeld doorheen Frankrijk rijdt, ziet bij tientallen populieren hoog in de kruin een maretak. Wie de plant niet kent, meent dat het vogelnesten zijn.

Tot onze ontstentenis stelden we vast dat de mistletoe ook in het Leopoldpark begint op te duiken. In enkele bomen aan de E. Beernaertstraat,

Een kleine postbode onder de maretak, op een wenskaart die omstreeks 1910 in Duitsland werd gedrukt.

Onder de mistletoe bevinden zich dashondies in straalbezopen toestand. De kaart werd in

dichtbij de wegel die naar de Ieperstraat leidt, is de magische plant te vinden. Een grote en enkele kleinere exemplaren hechtten zich al aan de stammen vast.

Waar komen die woekerplanten nu vandaan? Wellicht gaat het zaad uit de witte vruchtjes aan de takken kleven, waar eksters, die soms hoog in de bomen zitten, ze oppikken en zonder het te weten voor de verspreiding zorgen.

Zo weten we ook weer waarom soms verteld wordt dat de maretak giftig is en waarom de plant zo weinig op prentkaarten te zien is. Let wel: onder de mistletoe bent U absoluut veilig en mag niets U beletten om een welgemeende zoen te geven.